

# PULMA

## lomamatkalla



**Kyla Kaye Hill**  
(Perustuu tositahtumaan)

*Tämä kertomus tapahtui Saksassa.*

Emma pani viimeisen makuupussin matkailuautoon. Hänen perheensä oli ajamassa Italiaan viettämään lomaviikonloppua. Kaikki olivat aivan innoissaan!

Emma asettui paikalleen viltin ja eväiden kanssa. Hänen veljensä Max istui hänen viereensä.

”Ovatko kaikki valmiita?” isä kysyi.

”Joo!” Emma ja Max sanoivat.

He ajoivat rakennusten ja puiden ohi. Teillä oli hyvin paljon liikennettä. Muutaman tunnin kuluttua oli niin ruuhkaista, että kaikki autot pysähtyivät.

Emma katsoi ikkunasta ihmisiä, jotka olivat heidän vieressään olevissa autoissa. Jotkut näyttivät pitkästyneiltä. Toiset näyttivät ärtyneiltä.

Heidän takanaan mies nousi autostaan. Hän käveli heidän luokseen ja koputti isän ikkunaan.

Isä avasi ikkunansa. ”Hei! Voinko auttaa?”

Mies osoitti heidän autoaan. ”Yksi renkaistanne on tyhjä.”

”Voi ei!” isä sanoi. Hän meni ulos katsomaan ja puhui miehen kanssa.

Isä nousi takaisin autoon. ”Meillä on kaksi vaihtoehtoa. Voimme



*”Rukoillaan uudelleen”, Emma sanoi.*

pysähtyä seuraavalle taukopaikalle. Tai voimme ajaa varovasti lähimmälle leiripaikalle. Rukoillaan siitä.”

Äiti piti rukouksen. Hän pyysi taivaallista Isää auttamaan heitä tietämään, mitä heidän pitäisi tehdä.

He kaikki olivat hiljaa. Emma kuunteli tarkasti kuullakseen Pyhää Henkeä. ”Minusta meidän pitäisi ajaa leiripaikalle”, hän sanoi.

”Niin minustakin”, isä sanoi.

Kun he pääsivät sinne, äiti ja isä soittivat apua. Muutamaa tuntia myöhemmin eräs työntekijä huoltamolta tuli katsomaan rengasta.

”On vaikea löytää sopivaa rengasta”, hän sanoi. ”Tilaamme uuden, mutta kaikki myymälät ovat kiinni juhlapyhän vuoksi. Saamme renkaan vasta tiistaina.”

Emman otsa kurtistui. Tiistai oli kaukana – ja entä jos rengas tulisi myöhässä? Hän halusi innokkaasti

päästä Italiaan. Mutta nyt he eivät ehkä pääsisi sinne!

”Rukoillaan uudelleen”, Emma sanoi.

”Hyvä ajatus”, äiti sanoi.

”Muista vain, että vaikka meitä ei siunattaisikaan renkaalla, taivaallinen Isä kuulee aina rukouksemme. Meillä voi silti olla hieno matka.”

Emma nyökkäsi. ”Rakas taivaallinen Isä”, hän rukoili, ”kiitos, että pidät meidät turvassa matkallamme. Mikäli mahdollista, auta meitä löytämään oikea rengas matkailuautoomme.”

Seuraavana aamuna huoltamon työntekijä tuli takaisin. Hän vieritti isoa rengasta heitä kohti.

”Näyttää siltä, että pääsemme sittenkin Italiaan!” isä sanoi. Emma ja Max hurrasivat.

”Kuinka löysitte uuden renkaan näin nopeasti?” Max kysyi työntekijältä.

”Kysyin toisilta ihmisiltä täällä, olisiko heillä vararengasta, joka sopisi”, hän sanoi. ”Ja jollakulla oli!”

Työntekijä laittoi uuden renkaan paikoilleen. He olivat valmiita lähtemään! Emma piti hiljaisen kiitosrukouksen. Heidän perheensä matka ei ollut sujunut niin kuin he olivat suunnitelleet, mutta taivaallinen Isä oli kuullut heidän rukouksensa. ●

**Kuinka taivaallinen Isä vastasi Emmen rukoukseen?**